

«...ἐπειδὴ καὶ ἡ χρονικὴ κυβέρνησις τῆς παρούσης Κοινότητος νὰ γίνεται ἀπὸ τρεῖς ἀξίους καὶ τιμημένους προεστούς, οἱ ὅποιοι νὰ ἐκλέγονται ἀπὸ τοὺς ἐξαιρετοὺς τῶν προεστῶν μας καὶ μὲ θέλησιν τοῦ Κοινοῦ, ...διὰ τοῦτο ἐσυνάχθησαν σήμερον εἰς τὸν... ναὸν τῆς Κυρίας Πορτιανῆς καὶ ἡμετέρας Προστάτιδος... ἐκλέγουν διὰ τὴν παροῦσαν χρονίαν τοὺς πολλὰ ἐκλάμπρους αὐθέντας... τῶν ὁποίων δίδουν πᾶσαν ἐξουσίαν νὰ κρίνουν ὅλας τὰς διαφορὰς τοῦ Κοινοῦ...».

65 - 340a

1737. Ἔντοκον δάνειον ἐν Ἀνδρῶ μετ' ἐνεχύρου,
ἐν 288, σ. 170 - 171.

«Μὲ τὸ παρὸν γράμμα ὁμολογᾷ ἡ Κ. γυνὴ τοῦ Δ. Α. πῶς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν κὺρ Ν. Κ. σὲ τόκο μετρητὰ δανεικὰ ρεάλια δέκα... διὰ τὰ ὅποια ὑπόκειται ἡ ἄνωθεν Κ. νὰ τὰ δώσῃ τὸν ἐρχόμενον Αὐγουστον ἐντυμένα τὰ δέκα ἔντεκα, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας, ὁμπληγάροντας τὰ καλὰ τῆς κινητὰ καὶ ἀκίνητα ἕως τέλειαν ξεπληρωμὴν τῶν ἄνωθεν ἀσπρῶν...».

66 - 341a

1738. Ἀβαντάριον ἐνώπιον πρωτονοταρίου καὶ καντζελλαρίου
Ναξίας,
ἐν 349a, σ. 640 - 641.

«...τὰ ὅσα πράγματα πουρκοδοτίζουν ἐδῶ οἱ γονεοὶ τόσον τῆς νύμφης, ὥσάν καὶ τοῦ γαμπροῦ, ὅπου τὰ τρῶσιν μαζί, γροικοῦνται ἔξοδες, κανίσκια, δοσίματα, ὅλα εἰς τὴν μέσσην τῶς καὶ μετὰ θάνατον τῶν γονέων ἐδικάν τῶς» (ὑπὸ τὸν ὅρον, ἂν δὲν ἀποκτήσουν τέκνα ἢ ἀποκτήσουν ἄλλ' ἀποθάνουν ταῦτα, νὰ μὴ δύνανται νὰ πωλήσουν τὰ προικῶα, τὰ ὅποια θὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς. Ἰδιαιτέρως οἱ γονεῖς τῆς νύμφης ὀρίζουν, ὅτι ἂν αὕτη ἀποθάνῃ ἄνευ τέκνων «τὰ σπίτια στοῦ Μ. ...θὰ πηγαίνουν εἰς τὴν ἀδελφήν τῆς τὴν Α. ...»).

67 - 349β

1742. Προικοσύμφωνον Ἀνδρου,
ἐν 288, σ. 165 - 167.

«...συμφωνοῦσι τὰ δύο μέρη ὁ Ν. Σ. μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του Μ. καὶ Γ. Κ. μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Β. τοῦ ποιῆσαι συνοικέσιον, ἵνα λάβῃ ὁ υἱὸς τοῦ Γ. ὀνόματι Μανθαῖος τὴν κόρην τοῦ ἄνωθεν Ν. ὀνόματι Μαρίαν διὰ γυναῖκά του νόμιμη καὶ εὐλογητική... Ἐπειτα διὰ χάρις προικίου ἐν πρώτοις

τάζει ὁ Ν. Σ. μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Μ. τῆς κόρης του τῆς Μ. . . . καὶ ἀπὸ ἐπίλοιπη συρμὴ τὰ χρειάζόμενα στὴν μπάρτην της . . . Τάζει δὲ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Κ. μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Β. τοῦ υἱοῦ τους τοῦ Μανθαίου . . . τὸ πρᾶμμα ὅπου ἔχουν στὸν . . . ὡς εὐρίσκεται τὸ αὐτὸ χωράφι κατάγεται ἀπὸ τὴν μάνα του . . . καὶ ἐὰν συμβῇ θάνατος . . . νὰ πέρνη ὁ γαμπρὸς τὸ κρεββατοστρωσι καὶ ἡ νύφη τὴν πρὸ γάμου δωρεάν . . . Ἀκόμα τῆς δίνει ὁ Ν. Σ. μαζὺ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Μ. τῆς κόρης της τῆς Μ. τὸ σπίτι ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν μάνα της μὲ τὸ κατώγι, ὡς εὐρίσκονται μὲ τὴν αὐλή τους καὶ τῆς δίνει τὰ σπίτια διὰ τὰ ἄνωθεν τριάντα ἀσιλάνια . . . ».

68 - 349γ

1742. Πωλητήριον ἐλαιοδένδρων ἐν χωρίῳ τῶν Πατρῶν (τῆς περιοχῆς Χαλανδρίτσης),
ἐν 356β, σ. 55 - 56.

(Πωλοῦνται 52 ἐλαιόδενδρα κείμενα ἐντὸς ξένων ἀγρῶν πρὸς τὴν μονὴν Εὐαγγελιστρίας ἢ μονὴν τῶν ἁγίων Πάντων Τριταίας, συγχωνευθεῖσαν πρὸς τὴν μονὴν Ὁμπλοῦ, ἀντὶ γροσίων 145).

69 - 393α

1762. Ὁμολογία, 6 Μαΐου, ἐν Νάξῳ,
ἐν 349α, σ. 643.

«Μὲ τὴν παροῦσα λέττερα» ὁ καραβοκύρης Ν. Φ. ὁμολογεῖ, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Ν. Α. 30 γρόσια διὰ τὸ ταξίδι τῆς Πόλης «τὰ δέκα δώδεκα ἀντὰρ τορνάρε, τὰ ρίζιγα περικούλα τῆς θάλασσας» νὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ.

70 - 393β

1762. Ἀπόφασις κοινοτικοῦ δικαστηρίου Σύρου, ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου,
ἐν 110α, σ. 249, ὑποσημ. 20.

«Ἐστοντας καὶ ὁ Μ. Π. νὰ εἶναι ἀνυπάκουγος καὶ δὲν θέλει νὰ γρικίσῃ εἰς ὅτι τὸν ἐκράξανε καὶ τοῦ ἐκάνανε τεμπῖσι νὰ μὴ βάνῃ τὰ κτηνά του νὰ τὰ δένη ἐπάνω στὴν αὐλή του, ἢ ὅποια εἶναι αὐτὴ δῶμα τοῦ κελαριοῦ τοῦ Ζ. Β., διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀπὲ τὴν σήμερον καὶ ὁμπρὸς νὰ μὴν εἶναι τρομιζάμενος νὰ τὰ βάλῃ ἀπάνω πλιὰ καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν ἀκούσῃ καὶ τὰ ξαναβάλλει, ἀπὸ ὧν τὴ βουλὴ ἐπιτρόπου καὶ προεστῶν τὸν παραδίδουσι εἰς τὸ τζοαντάρη, τοῦ ἀγά μας νὰ πλερώνῃ γρ. 50 καὶ νὰ παιδεύβηται καὶ ὅτι ζημιὰ λάχει σ' αὐτὸ τὸ κελάρι, νὰ τὸ πλερώνῃ».